U stóp Świętolipskiej Matki

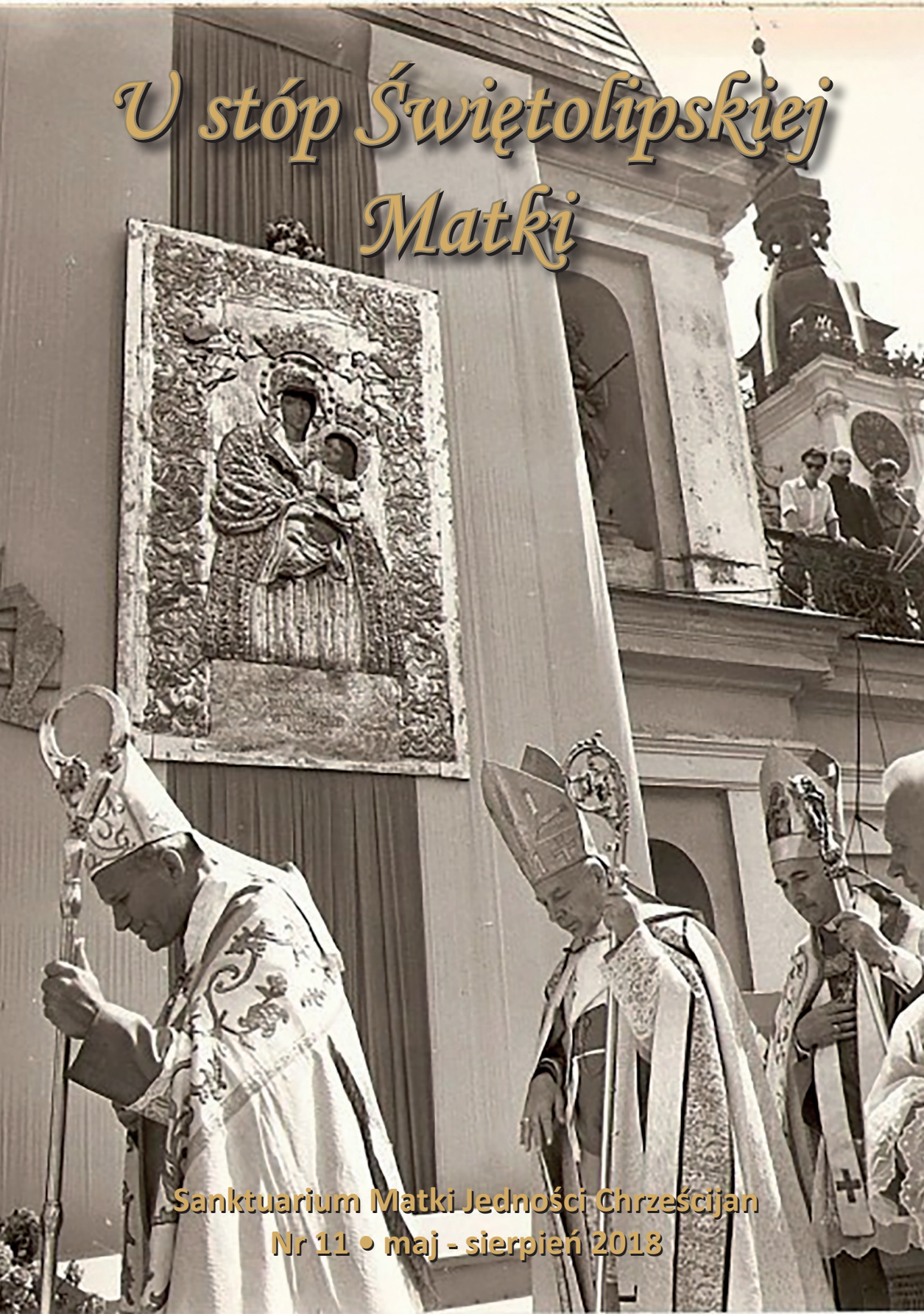

Sanktuarium Matki Jedności Chrześcijan
Nr 11 • maj - sierpień 2018

50. ROCZNICA KORONACJI CUDOWNEGO OBRAZU MATKI BOŻEJ ŚWIĘTOLIPSKIEJ

Ten numer, wpisany w jubileuszowy dla naszego Sanktuarium rok, pragniemy w całości poświęcić przybliżeniu uroczystości koronacji cudownego obrazu Matki Bożej Świętolipskiej, której 50. rocznicę przeżywamy właśnie w tym roku. Ta uroczystość była największym wydarzeniem w całej dotychczasowej historii Świętej Lipki i Świętolipskiego Sanktuarium.

DLACZEGO DĄŻENIE DO KORONACJI CUDOWNEGO WIZERUNKU?

Należy odnotować tu najpierw fakt, że katolicy na Mazurach i Warmii doceniali rolę Matki Bożej w Jej Świętolipskim Sanktuarium od dawniejszych dziejów, zwłaszcza tych z wieków odłączenia od Rzeczypospolitej, aż po czasy współczesne. Chcieli dać wyraz swej wdzięczności. Często padały pytania, jak to okazać? Powstała myśl, by uczcić Ją znakiem zewnętrznym, który by przypominał innym Jej opiekę. Postanowiono ukoronować cudowny wizerunek Matki Bożej, królującej na pograniczu Warmii i Mazur. Cenne Votum w postaci koron to nie tylko bardzo piękny znak zewnętrzny, ale także inspiracja do wzrastania w postawie ufności i zawierzenia Matce Bożej Świętolipskiej.

Same przygotowania do koronacji łatwo podzielić na przygotowania dalsze i bliższe, a wszystkie z kolei na przygotowania o charakterze duchowym i o charakterze materialnym.

PRZYGOTOWANIA DALSZE DO KORONACJI.

Pierwszą duchową inspirację do koronacji w okresie po II wojnie światowej otrzymało Świętolipskie Sanktuarium już w 1947 r. i to z ust samego Prymasa Polski. Kardynał August Hlond nawiedzając Świętą Lipkę wyraził myśl, że należałoby ukoronować obraz Matki Najświętszej. Rzucone przez ks. Prymasa hasło było raz po raz omawiane przez członków świętolipskiej wspólnoty jezuitów, lecz dopiero o. Ignacy Karpiński SJ w 1959 r., po silnym i niebezpiecznym wewnętrznym wylewie krwi, wyprosił u Matki Świętolipskiej powrót do zdrowia tak jednoznaczny i z medycznego punktu widzenia niemożliwy, że wprawił tym w zdumienie chirurga, który go operował. Z wdzięczności za tę łaskę o. Karpiński rozpoczął konkretne zabiegi o koronację obrazu. Najpierw w 1960 r. o. Karpiński przedstawił tę myśl miejscowemu przełożonemu wspólnoty jezuitów i proboszczowi świętolipskiej

parafii, o. Józefowi Machowi SJ, a potem Przełożonemu Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej Jezuitów, o. Stefanowi Dzierżkowi SJ, którego poprosił, by współbraciom prowadzącym misje ludowe, mającym przeprowadzać misje intronizacyjne Serca Jezusowego na terenie Diecezji Warmińskiej, zlecił popularyzowanie myśli koronacji obrazu podczas tychże misji, a Biskupa Warmińskiego Tomasza Wilczyńskiego o pośrednictwo w uzyskaniu w Rzymie odpowiedniego dokumentu koronacyjnego. O. Prowincjał Dzierżek SJ aktywnie włączył się w przygotowania do koronacji. W Uroczystość Matki Bożej Jasnogórskiej 26 sierpnia 1964 r. rozesłał listy do całej prowincji zakonnej z informacją o podjętych staraniach o koronację. Dnia 24 października 1965 r. ks. kardynał Marella wystawił na ręce Biskupa Warmińskiego Józefa Drzazgi dokument zezwalający na koronację obrazu Matki Bożej Świętolipskiej.

Równolegle z przygotowaniem duchowym rozpoczęto i te w wymiarze materialnym. Już od 1945 r. ruszyły remonty i prace konserwatorskie w obrębie Sanktuarium. Od 1945 r. rozpoczęto odwodnienie i osuszanie terenu, w latach następnych ekshumowano szczątki zmarłych, pochowanych na terenie między kościołem i krużgankami, i przeniesiono je na świętolipski cmentarz. W 1958 r. uzupełniono zniszczone przez żołnierzy radzieckich i naprawiono zachowane ławki w kościele oraz pomalowano te części krużganków, w których nie było fresków. W 1960 r. otynkowano kościół z zewnątrz, a w 1961 r. odnowiono główny ołtarz i monstrancję. W latach 1960-1963 r. miał miejsce remont kaplic narożnych w krużgankach, który obejmował dachy, stropy, ściany i okna. W 1965 r. przyszedł czas na remont i strojenie organów. W roku następnym specjalista z Poznania mgr Lech Tuczyński dokonał renowacji konserwatorskiej obrazu Matki Bożej Świętolipskiej. Potem przyszła kolej na przebudowę schodów do trzech wejść frontowych do świątyni oraz dostosowanie zabudowań gospodarczych do potrzeb pielgrzymów (studnie, kwatery noclegowe, urządzenia sanitarne, itp.). Wykonano też i zainstalowano zasłonę cudownego obrazu w ołtarzu głównym, przedstawiającą figurę Matki Bożej na lipie. U jej stóp klęczą i modlą się pastuszkowie.

BEZPOŚREDNIE PRZYGOTOWANIA DO KORONACJI.

Dnia 17 maja 1967 r. przybył do Świętej Lipki o. Tadeusz Andersohn SJ, wyznaczony przez o. Prowincjała Stefana Dzierżaka, jako promotor kultu Matki Bożej Świętolipskiej, do zajęcia się bezpośrednimi przygotowaniami do koronacji. W Święto Narodzenia NMP, 8 września 1967 r. odbyła się koronacja cudownego obrazu Matki Bożej w Gietrzwałdzie i już wówczas Ordynariusz Warmiński ks. bp Józef Drzazga, przemawiając do zebranych tam rzesz, zaprosił je na podobną uroczystość koronacji do Świętej Lipki, która ma się odbyć w niedzielę 11 sierpnia 1968 r. Dnia 29 września 1967 r. odbyła się konferencja ks. biskupa J. Drzazgi z księżmi dziekanami w Świętej Lipce, podczas której ustalono rozkład rekolekcji w poszczególnych parafiach diecezji. Natomiast podczas spotkania ks. biskupa J. Drzazgi z o. prowincjałem Władysławem Janczakiem ustalono jako miejsce

koronacji, plac przed krużgankami z usytuowaniem podium ołtarzowego przed narożną kaplicą znajdującą się na styku północnego i zachodniego skrzydła krużganków. Od początku stycznia do 24 marca 1968 r. o. Tadeusz Andersohn głosił w kościołach jezuitów i okolicznych parafialnych kazania nawiązujące do kultu Matki Bożej Świętolipskiej i zbierał dobrowolne datki na nowe korony i inne potrzeby związane z koronacją. Natomiast podczas nabożeństw majowych w Diecezji Warmińskiej i w kościołach, w których posługiwali jezuici, odczytywano rozważania, opracowane przez o. Stanisława Szymańskiego SJ, przybliżające bogatą historię Świętej Lipki i różne wymiary kultu Matki Bożej Świętolipskiej (nieco udzisiejszone rozważania te były odczytywane także podczas nabożeństw majowych w świątyniach Archidiecezji Warmińskiej i kościołach jezuitów podczas nabożeństw majowych w jubileuszowym dla Świętej Lipki r. 2018). W czerwcu 1968 r. 26-osobowy zespół księży jezuitów wygłaszał rozważania przygotowujące do koronacji cudownego obrazu Matki Bożej Świętolipskiej w 120 kościołach Diecezji Warmińskiej. W dniach od 30 czerwca do 7 lipca, w ramach duchowego przygotowania parafii świętolipskiej do koronacji, o. Walenty Kublik SJ przeprowadzał w Świętej Lipce misje ludowe, wygła-

szając podczas nich 30 płomiennych nauk. W niedzielę 14 lipca odczytano z ambon list Biskupa Warmińskiego Józefa Drzazgi skierowany do całej diecezji z zaproszeniem do udziału w uroczystościach koronacyjnych w Świętej Lipce. Kilka dni później, 20 lipca Kongregacja Świętych Obrzędów zatwierdziła uroczystość Matki Bożej Świętolipskiej na 11 sierpnia z odpowiednim formularzem Mszy św. W dniach 8-10 sierpnia Świętolipskie Sanktuarium przeżywało trzydniowe skupienie z rozważaniami stanowiącymi bezpośrednie przygotowanie do uroczystości koronacyjnej, z kazaniami dla dorosłych wygłaszanymi przez ojców Andersohna, Szymańskiego i Barczyńskiego, a dla młodzieży przez o. Kłosińskiego.

Także i w tym czasie, oprócz przygotowań o charakterze duchowym, intensyfikowały się niezbędne przygotowania materialne i logistyczne. Dnia 27 maja 1968 r. mistrz murarski Antoni Laudański z Jedwabna przystąpił z pomocnikami do odnowienia 15 kaplic różańcowych, rozmieszczonych wzdłuż drogi z Reszla do Świętej Lipki. Należność za tę pracę uiścił Biskup Warmiński ze składek zebranych od księży swej diecezji. Od początku wakacji klerycy jezuici z Warszawy, Krakowa i nowicjusze z Kalisza przygotowywali pomieszczenia na przyjęcie spodziewanych licznych pielgrzymów i dodatkową kuchnię. Zaopatrzono należycie spiżarnię w żywność, przygotowano ośrodek informacyjny, wybrano mających kierować ruchem drogowym, gdyż zarząd Milicji Obywatelskiej odmówił pomocy. Sprowadzono na koronację orkiestrę Franciszkańską z Niepokalanowa. Ustawiono wynajęty agregat głośnikowy. W zewnętrznych wnękach krużganków umieszczono dziewięć plansz wyjaśniających rzeczywistość koronacji i informujących o szczegółach uroczystości koronacyjnych. Ojcowie Nowicki i Matusiak organizowali noclegi dla pielgrzymów. O. Kaszycki zatroszczył się o parkingi dla tysięcy pojazdów, głównie samochodów osobowych i motocykli, O. Lenartowicz jako lekarz zorganizował 80-osobową fachową służbę sanitarną. Ojcowie Narel, Szymański, Kurkowski i Barczyński witali przybywające pielgrzymki, roztaczając nad nimi pieczę. Dział informacji i prasy zorganizowali ojcowie Koczwara i Nowak. O. superior czuwał nad całością, gromadząc i dostarczając wszystkim potrzebne materiały. Kuchnia pod ręką braci Zwiorka, Sosnowskiego i Hinca miała niełatwe zadanie do spełnienia. Bracia wywiązali się doskonale. Ważną rolę komentatora uroczystości powierzono o. Frączkowskiemu. Nowicjusze, klerycy studiujący filozofię i teologię pracowali w pocie czoła nad uporządkowaniem i ozdobieniem najbliższego otoczenia. Br. Rutkowski pod okiem projektanta ks. Dzięgielewskiego wznosił na zewnątrz północno–zachodniej kaplicy krużgankowej, między krużgankiem a strumieniem, wielkie podium ołtarzowe, o wymiarach 36 x 10 metrów, obite szafirowym płótnem, i tron koronacyjny. Prace bezpośredniego przygotowania nadzorował o. prowincjał Wł. Janczak.

Poniżej zamieszczamy opis przebiegu uroczystości koronacyjnych w przekazie jednego z ich uczestników.

WIGILIA UROCZYSTOŚCI – SOBOTA 10 SIERPNIA 1968 ROKU.

O 17.00 rozpoczyna ją wspólny różaniec pod przewodnictwem Przełożonego Generalnego Paulinów z Częstochowy. Nieszpory o 19.00 celebruje o. Prowincjał St. Nawrocki SJ z Krakowa. Po nich przemawia wielki czciciel Maryi i oddany przyjaciel zakonu ks. bp Kazimierz Kowalski, Ordynariusz z Pelplina. Godzinną przerwę przed „Apelem" wypełnia o. Chudy SJ wyświetlając film religijny. O 21.00 ks. bp T. Szwagrzyk, sufragan z Częstochowy, wprowadza w modlitwę Apelu Maryjnego. Po odśpiewaniu Apelu odprawia Mszę św., w czasie której przemawia ks. bp A. Pawłowski z Włocławka. Następuje adoracja Najświętszego Sakramentu, trwająca do północy. Zegar na wieży kościelnej wybija północ. Do głównego ołtarza wychodzi w asyście ks. bp W. Kulik z Łodzi, rozpoczynając Pasterkę Maryjną. Na ambonie ks. bp L. Bernacki z Gniezna. Płomienne kazanie o głębokiej treści dogmatycznej przypomina wypełniającym po brzegi świątynię rolę Maryi jako Matki Kościoła. Około godz. 1.30 wyrusza procesja różańcowa. Prowadzi ją ks. proboszcz Flejszer z Kętrzyna. Przez boczną bramę krużganków wychodzi do parku. Co za przeżycie i nastrój... Wierni z gorejącymi świecami w jednym i różańcem w drugim ręku, wśród wielkiej ciszy i kłaniającej się zieleni wiekowych dębów obchodzą kolejno ołtarze – stacje ustawione między krzewami i wgłębiają się pod przewodnictwem o. Siwka w tajemnice życia Jezusa i Maryi. Z gorących serc płynie ufna modlitwa do Pani świata. Powrót do świątyni drugim bocznym wejściem. Tu przy bocznych ośmiu ołtarzach odprawiane są bez przerwy Msze św., w 45 konfesjonałach zmieniają się

spowiednicy, a długie sznury wyczekujących kapłańskiego rozgrzeszenia skończyły się dopiero w niedzielne popołudnie.

DZIEŃ TRIUMFU I CHWAŁY – UROCZYSTOŚĆ KORONACYJNA – NIEDZIELA 11 SIERPNIA 1968 ROKU.

Oto dzień, który skupił w sobie błagania i dziękczynienia wieków, dzień zespalający w sobie bicie dziesiątków tysięcy rozkochanych serc w jeden akord wdzięczności, dzień triumfu i chwały Matki Bożej Świętolipskiej. Wypełniony po brzegi kościół wita swą Panią staropolskimi godzinkami, które są nie tylko porannym pozdrowieniem, ale równocześnie wielkim skrótem długiej historii posługi Świętolipskiej Królowej. Potężne głosy rozmodlonych tłumów złączone z akordami wspaniałych organów, przebijają wiekowe mury świątyni, płyną na

plac, wybiegają hen daleko na powitanie ciągnących bez przerwy zwartymi grupami pielgrzymów. Jak barwne wstęgi, jak falujące strumyki płyną ze wszystkich stron poważni mężowie, strojne niewiasty i pełna zapału młodzież.

Po odprawieniu prymarii do uroczystości włącza się dość liczna grupa greko-katolików ze swym duszpasterzem ks. Boziukiem. Głośniki zapowiadają procesję z cudownym obrazem. Prowadzi ją ks. bp Jop z Opola. Tysiące oczu skierowane na portal kościoła. Świętolipska Pani pierwszy raz opuszcza świątynię, by stanąć wśród ukochanych swych dzieci. Z ich rąk dziś przyjmie Ona i Jej Syn złociste korony. Obraz umieszczono na pięknym barwnym tronie, tonącym w 2000 purpurowych róż – dar pana Kaczmarka z Kalisza – w setkach biało-czerwonych goździków, stanowiących obramowanie całości. Ołtarz polowy i tron Matki Bożej otacza zwartym kołem pięciotysięczna grupa młodzieży akademickiej i licealnej, liczne zastępy ministrantów z błękitnymi proporcami, oraz dzieci ze szkół podstawowych. Wszyscy biorą czynny udział we Mszy św. recytowanej, celebrowanej przez ks. bpa Jopa. Wzruszająca chwila. Na zakończenie chylą głowy i przyjmują błogosławieństwo pasterskie. Następnie stają jak dzielni rycerze i odśpiewują swój hymn „Błękitne rozwińmy sztandary". Wznoszą się prawice i do stóp niebieskiej Hetmanki płyną słowa przysięgi ślubowania na wierność w służbie Matki Boga. Rozpromienione twarze, płonące ogniem zapału źrenice, łzy wzruszenia na wielu twarzach, są odbiciem wewnętrznych przeżyć.

O 9.00 do Świętej Lipki przyjeżdża Prymas Polski ks. kardynał Stefan Wyszyński z Metropolitą Krakowskim ks. kardynałem Karolem Wojtyłą i Ordynariuszem Warmińskim ks. biskupem

Józefem Drzazgą. Rozpoczyna się uroczyste przejście z domu zakonnego do kościoła wśród śpiewu napływających tłumów. U wejścia do kościoła przywitanie dostojników przez o. Prowincjała Jezuitów ks. Władysława Janczaka. Po krótkiej adoracji Najświętszego Sakramentu rusza procesja do ołtarza polowego.

Kilka minut przed 10.00 o. Frączkowski zapowiada: „Przygotowujemy się do procesji koronacyjnej". Z głównych drzwi kościoła, poprzez bramę, arcydzieło sztuki kowalskiej z r. 1734, wychodzą w zwartych szeregach mężczyźni, młodzieńcy, ministranci z krzyżami procesyjnymi pielgrzymek. Za nimi kroczą

czwórkami hufce ministrantów ze sztandarami, bielanki, a dalej dzieci szkolne z bukietami kwiatów, niewiasty, młodzież żeńska... Wszyscy zajmują miejsce tuż przy ołtarzu. Na podium wchodzą siostry zakonne (w liczbie kilkuset), za nimi tak samo liczni kapłani diecezjalni. Równocześnie plac przed kościołem wypełnia się. Wielotysięczna rzesza wiernych oddaje hołd swej Pani i Matce. Uroczystość zaszczyciła swą obecnością także poetka ziemi mazurskiej i bojowniczka o polskość tych ziem Maria Zientara-Malewska.

Zaintonowaną pieśń „Serdeczna Matko" podejmuje lud. Już zbliżają się najdostojniejsi Goście: prowincjałowie ojcowie Nawrocki i Janczak w otoczeniu przełożonych domów i 150 współbraci jezuitów. Dalej w togach rektorzy i senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz Akademii Teologii Katolickiej z Warszawy, dziekani Wydziału Teologii i Filozofii Towarzystwa Jezusowego. Za nimi liczna grupa przedstawicieli różnych zakonów męskich z Przełożonym Generalnym Paulinów na czele. Kuria Biskupia Olsztyńska, księża kanonicy, dziekani poprzedzają 32 biskupów przybyłych z całej Polski.

O. superior Mach i o. Andersohn niosą złote korony na purpurowych poduszkach ozdobionych rożami. O. Joeck z dekretem koronacyjnym. Pochód zamykają dostojni koronatorzy: ks. kardynał Stefan Wyszyński Prymas Polski, ks. kardynał Karol Wojtyła Arcybiskup Krakowa i ks. bp Józef Drzazga Ordynariusz Olsztyński. Na podium ołtarzowym dostojnych gości witają delegacje ojców, matek, młodzieży i dzieci. Po odczytaniu dekretu koronacyjnego na mównicę wstępuje o. Prowincjał W. Janczak. Wita wszystkich uczestników uroczystości, zachęca równocześnie do gorącej miłości Świętolipskiej Pani. Po odczytaniu telegramów Ojca św. Pawła VI, Przełożonego Generalnego Jezuitów Pedro Arrupe, Arcybiskupa Casaroli, zwraca się z prośbą do Księdza Prymasa o dopełnienie koronacji cudownego obrazu czczonego przez wieki. Następnie składa uroczyste ślubowanie wierności i troski o Sanktuarium. Pasterz diecezji kreśli w swym przemówieniu historię Świętej Lipki, kościoła i domu zakonnego. Przypomina też ważniejsze łaski i cuda, które tu się dokonały, szczególnie w ostatnich latach.

Księża biskupi, kapłani, siostry zakonne powstają z miejsc. Na podium przed tronem obrazu stają dostojni koronatorzy. Ksiądz Prymas uroczystym wezwa-

niem: „Wspomożenie nasze w Imieniu Pana" rozpoczyna ceremonię koronacji. Cudowny obraz powoli się zniża, Maryja zstępuje z tronu, by przyjąć na swoją skroń królewską koronę. Oddech zamarł w piersiach, cisza zaległa na chwilę, napięcie osiąga zenitu. I znów słyszą wszyscy słowa Księdza Prymasa i współkoronatorów wkładających złociste diademy na skronie Jezusa i Jego Matki. Oczom ponownie ukazuje się słodka Pani w lśniącej koronie na głowie. Serca zabiły szybciej. Dobywają się z nich najwznioślejsze uczucia, a usta szepcą słowa podzięki i ślą rzewne prośby. Jeszcze chwila cichej adoracji i w niebo wznosi się hymn uwielbienia. To dzieci Maryi dzielą swą radość z chwały ukochanej Królowej. Uroczysta suma pod przewodnictwem ks. kardynała Wojtyły, pełne Bożego ognia kazanie Księdza Prymasa [które zostało opublikowane w całości m. in. w książce: A. Jacyniak (red.), „Święta Lipka – perła na pograniczu ziem, kultur i wyznań"], były dopełnieniem uroczystości. Ponad 40 tysięcy wiernych Ciałem Chrystusa umacnia swe siły, tak potrzebne do wypełnienia trudnych obowiązków. Ofiara spełniona.

Nad głowami pielgrzymów wznoszą się majestatycznie błogosławiące dłonie Arcypasterzy, które znakiem Krzyża św. rozdzielają Boże łaski na dalszą drogę życia. Jeszcze chwila adoracji i triumfalny powrót Patronki Warmii i Mazur do swej pięknej świątyni. Najpierw jednak pójdzie do ukochanych dziatek zapełniających plac, drogi i sąsiadujące wzniesienia. Ona chce wszystkim i każdemu spojrzeć w serce, pobłogosławić, pocieszyć, dodać otuchy. Chce, by każdy spoglądając z tak bliska w Jej słodkie

oblicze, nabrał ufności. Idzie, by ukazać Owoc Żywota, niesiony na ramieniu, i przypomnieć „Oto Syn mój miły, oto Zbawiciel świata". Entuzjazm ogarnia wszystkich. Wznoszą się błagalnie dłonie, sypią kwiaty, pozdrawiają drżące usta, zginają ze czcią kolana. Ona, niesiona kolejno przez wszystkie stany, nieustannie zapewnia o swej łaskawości. Już jest znowu w świątyni w głównym ołtarzu. Wierni bez przerwy na klęczkach okrążają ołtarz, odmawiając „Pod Twoją obronę" na pożegnanie. Ostatnie spojrzenie... Zmęczeni, lecz szczęśliwi, z błogosławieństwem Matki wracają do domów.

Cała Polska w swych przedstawicielach wzięła udział w uroczystości koronacyjnej Świętolipskiej Pani. Boża Rodzicielka przetrwała wraz z ukochaną dziatwą ciężkie lata niewoli, by teraz złote korony wieńczyły Jej skroń. Zapewne jak dotąd tak i w przyszłości do stóp Świętolipskiej Królowej garnąć się będą ludzkie serca, popłyną ufne modły, a Ona, wierna danym obietnicom, w hojności nie da się prześcignąć.

Jeszcze przed decyzją o koronacji cudownego obrazu niektórzy stawiali pytanie: co ona da? Po uroczystości wszyscy przyznawali, że była nie tylko manifestacją religijną wysokiej klasy i ożywiła bardzo cześć Matki Najświętszej. Była wyrazem szczególnego działania Bożego w Świętej Lipce. Pogoda dopisała jak na zamówienie. Jeszcze w przeddzień przez okolice Świętej Lipki przechodziły deszcze tak ulewne, że wątpiono, czy będzie można wyruszyć z domu na tę uroczystość. W samym dniu koronacyjnym dopiero pod wieczór w Świętej Lipce spadł umiarkowany deszcz.

Nie zgłoszono żadnej kradzieży, ani bójki, ani wypadku drogowego, chociaż

po uroczystości czternastokilometrowa droga do Kętrzyna nieprzerwaną wstęgą była zatłoczona pojazdami i pieszymi, podobnie droga do Mrągowa i Reszla. Obserwatorzy ocenili rzeszę uczestników nawet na sto tysięcy, chociaż władze nie dopuściły wszystkich pielgrzymek do miejsca uroczystości. Podobnie wstrzymano handlujących artykułami spożywczymi i napojami. Zabrakło wody w studniach. Znamiennym zjawiskiem było i to, że młodzież przygotowująca uroczystości, chociaż składała się ze 150 osób, o szerokiej skali charakterów i temperamentów, krzątała się tak zgodnie, iż nie zauważono ani jednego zatargu. Nie pozostał też żaden dług do spłacenia. Niektórzy żałowali jedynie, że cała uroczystość nie odbyła się w roku

obchodu Tysiąclecia Chrztu Polski, do czego dążyła wspólnota świętolipska, dla podkreślenia więzi tego Sanktuarium z macierzą – Polską.

DNI PO UROCZYSTOŚCI KORONACJI.

Okres od uroczystości koronacji do niedzieli 18 sierpnia przeżywano jako oktawę modlitw. W ciągu tego tygodnia odprawiano Msze św. z kazaniami jak w dni świąteczne z tym, że poniedziałek był dniem specjalnym modlitw wspólnoty jezuitów i pielgrzymów z kościołów, w których posługują jezuici. Następne dni były zarezerwowane dla różnych grup dekanatów warmińskich, a w piątek 16 sierpnia przeżywano dzień chorych z całej diecezji, z sumą celebrowaną przez biskupa pomocniczego Jana Obłąka i z kazaniem wygłoszonym przez niego.

ŚRODKI SPOŁECZNEGO PRZEKAZU O KORONACJI.

Referat medialny uroczystości koronacyjnych opublikował w dniach 21 i 28 lipca oraz 12 sierpnia 1968 r. trzy numery „Biuletynu Informacyjnego o Sanktuarium Maryjnym w Świętej Lipce” oraz przygotował kilkadziesiąt fotografii związanych ze Świętolipskim Sanktuarium i udostępniał te materiały ówczesnym środkom społecznego przekazu. Odzew był różny. Tygodnik „Za i przeciw” wydelegował na uroczystości redaktora Jana Karcza i fotoreportera pana Stefaniaka. Gazeta codzienna „Słowo powszechne” wysłała do Świętej Lipki redaktora A. Kundzika, który przeprowadził wywiad i zebrał materiały, które zostały wykorzystane do opublikowania w numerze pisma z 3-4 sierpnia 1968 r. komunikatu „Uroczystości w Św. Lipce”, w numerze z 10-11 sierpnia 1968 r.

fotoreportażu „Parafia Najśw. Marii Panny w Świętej Lipce” oraz komunikatu pt. „Uroczystości kościelne w Świętej Lipce”, zapowiadającego bardziej szczegółowe sprawozdanie. W numerze z 13 sierpnia ukazał się tekst J. Kundzika pt.: „Uroczystości Maryjne w Św. Lipce”, a w numerze z 17-18 sierpnia wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Święta Lipka”. Tygodnik „Zorza” na uroczystość przysłał 3 reporterów. Z ramienia Polskiej Agencji Prasowej (PAP) przybył redaktor Maciej Pędzich. PAP rozesłała następnie komunikaty do czasopism. W tych komunikatach po raz pierwszy użyto słowa „koronacja”. „Katolickie Noviny” z Bratyslavy reprezentował o. Michał Potocki. Zebrał on stosowne materiały i fotografie. Poza tym swych przedstawicieli przysłały agencje: „Reuter”, „The New York Times”, „Agencja France Press”, „Rueters Limited London”, „Radio Polskie dla zagranicy” i „Warmińskie Wiadomości Diecezjalne”. Redaktor tego ostatniego pisma, ks. Marian Borzyszkowski, przygotował specjalny numer pisma o Świętej Lipce i koronacji.

TELEGRAM OJCA ŚW. NA UROCZYSTOŚĆ KORONACJI CUDOWNEGO OBRAZU MATKI BOŻEJ W ŚWIĘTEJ LIPCE PRZESŁANY PRYMASOWI POLSKI KS. KARD. STEFANOWI WYSZYŃSKIEMU.

Kardynał Stefan Wyszyński
Warszawa, ul. Miodowa 17

Ojciec Święty, obecny duchem na uroczystej koronacji Obrazu Najświętszej Dziewicy, której dokonujesz w Świętej Lipce, pochwala to dzieło pobożności maryjnej i życzy, aby z niego spłynęły obfite owoce duchowe. Przy tej okazji wyprasza dla Ciebie obfitość łask niebiańskich. Jako zadatek tych łask udziela Tobie i wszystkim Biskupom, biorącym udział w uroczystości Apostolskiego Błogosławieństwa.

Kardynał Cicognani

TELEGRAM OJCA ŚW. NA UROCZYSTOŚĆ KORONACJI OBRAZU MATKI BOŻEJ W ŚWIĘTEJ LIPCE PRZESŁANY BISKUPOWI WARMIŃSKIEMU JÓZEFOWI DRZAZDZE.

W dniu, w którym złota korona ozdobi obraz Maryi czczonej pobożnie w Sanktuarium Świętolipskim Ojciec Święty, pragnąc dalszego wzrostu kultu Bogarodzicy, na dowód swej ojcowskiej miłości udziela wszystkim obecnym na uroczystości swego Apostolskiego Błogosławieństwa.

Kardynał Cicognani

TELEGRAM PRZEŁOŻONEGO GENERALNEGO TOWARZYSTWA JEZUSOWEGO (ZAKONU JEZUITÓW) NA UROCZYSTOŚĆ KORONACJI OBRAZU MATKI BOŻEJ W ŚWIĘTEJ LIPCE PRZESŁANY PRZEŁOŻONEMU PROWINCJI WIELKOPOLSKO-MAZOWIECKIEJ O. WŁADYSŁAWOWI JANCZAKOWI SJ.

Kuria Przełożonego Generalnego Towarzystwa Jezusowego, Rzym

Wielebny Ojcze Prowincjale
Pax Christi

W wielu Prowincjach Towarzystwa Jezusowego istnieje zwyczaj, że w sposób szczególny poświęcają się Matce Najświętszej i obierają Ją za swoją Patronkę pod wezwaniem, które nosi główne sanktuarium na terenie danej Prowincji. Idąc śladami tej pobożnej tradycji uznaliśmy za słuszne oddać siebie i całą Prowincję Najświętszej Maryi Pannie w Sanktuarium Świętolipskim pierwszego dnia po koronacji obrazu.

Nabożeństwo do Najświętszej Dziewicy jest drogie synom św. Ignacego, którzy naśladują w tym swego święte-

go Założyciela. Jest to również cecha właściwa waszemu Narodowi i Waszym Prowincjom. Wystarczy zacytować przykład św. Andrzeja Boboli i św. Stanisława Kostki, który jak wieść głosi, „ile razy zamierzał coś czynić, to zawsze najpierw zwracał się w kierunku świątyni Najświętszej Maryi Panny Większej i pozdrawiał Ją pochyleniem głowy".

Wielebni Ojcowie i Bracia, zachowajcie pilnie tę tradycję, a to poświęcenie siebie i całej Prowincji Najświętszej Maryi Pannie niech będzie wyrazem wewnętrznego nabożeństwa, które wzorem św. Stanisława, oby zawsze było tak czułe, jak przystoi prawdziwym synom Maryi, ale równocześnie tak męskie, jakim było nabożeństwo św. Andrzeja Boboli. Niech Najświętsza Dziewica będzie dla Was szczególną Orędowniczką u Syna, a zarazem przykładem służby w pełni oddanej Bogu i Jej Synowi, Kościołowi Chrystusa i Jego Zastępcy na ziemi.

Obecny duchem przy Waszym oddaniu się Matce Bożej z serca wszystkim Ojcom, Braciom, Scholastykom i Nowicjuszom błogosławię

Szczerze oddany w Chrystusie
Pedro Arrupe SI
Przełożony Generalny Tow. Jez.

POWITANIE KS. KARDYNAŁA PRYMASA PRZEZ PRZEDSTAWICIELA MŁODZIEŻY.

Eminencjo Księże Kardynale – Prymasie Polski! Polska Katolicka Młodzież zebrana tutaj w Sanktuarium Świętolipskim wita Cię najserdeczniej! Dziękujemy Ci Eminencjo za słowa Prawdy i Miłości, które przekazujesz nam, korzystając z każdej okazji. Dziękujemy Ci Eminencjo za to, że nakazujesz nam oddawać „to co cesarskiego cesarzowi,

a co Bożego Bogu”! Dziękujemy Ci za to, że wskazując świetlaną wizję świętości, nakazujesz nam pracować dla dobra naszej ziemskiej Ojczyzny. Dziękujemy za przepiękny wzór serdecznej miłości do Maryi Matki Boga i Polski Królowej. Dziękujemy wreszcie za to, że przyjechałeś do nas, by na skronie Przeczystej Panny, Pani Świętolipskiej włożyć złote korony. Niech ta wiązanka kwiatów, którą Eminencji składamy, będzie wyrazem najserdeczniejszych synowskich uczuć miłości i wdzięczności!

POWITANIE KS. KARDYNAŁA KAROLA WOJTYŁY PRZEZ JEDNĄ Z NIEWIAST.

Eminencjo, Najdostojniejszy Księże Kardynale! Z dawnej stolicy Polski, od grobu św. Stanisława Biskupa, od grobów królów polskich przybyłeś na Świętą Warmię, aby wziąć udział w koronacji obrazu Matki Bożej tu w Świętej Lipce, którą nawiedzali królowie polscy i opiece Maryi polecali. Witamy Cię serdecznie. Cieszymy się, że będziesz z nami. Swoją obecnością podkreślasz, jak droga Ci jest nasza Warmia, a zwłaszcza miejsca, w których Matka Boża doznaje szczególnej czci. Pragniemy, byś naszym braciom i siostrom z południa Polski powiedział, że nasze serca biją miłością dla Maryi, podobnie jak ich serca. Pragniemy, byś im powiedział, że dzięki Maryi, Królowej całej Polski, jesteśmy z nimi ściśle złączeni w wierze i miłości. Prosimy, byś im przypominał, że Kardynał Hozjusz, wielki Biskup Warmiński, jest dzieckiem Krakowa. Tam się urodził i wychował. Stamtąd przyniósł do nas żar swej apostolskiej wiary i swego miłującego serca. Na skutek tego jesteśmy na zawsze związani z Krakowem poczuciem wdzięczności i szczerej przyjaźni. Ufamy, że dzięki Twojej osobie, Najdroższy Księże Kardynale, te nici łączące nas z Krakowem nie osłabną, lecz stale będą się umacniać.

POWITANIE KSIĘDZA BISKUPA ORDYNARIUSZA I KSIĘŻY BISKUPÓW GOŚCI.

Najczcigodniejszy Księże Biskupie Ordynariuszu Diecezji Warmińskiej! W swym pięknym liście, skierowanym do nas, jako Twoich Diecezjan, z okazji koronacji obrazu Pani Świętolipskiej

zaznaczyłeś, że koronacja ta będzie wyznaniem wiary ojców naszych, przy której pragniemy trwać, będzie dziękczynieniem i hołdem złożonym Maryi, będzie wyznaniem naszej miłości do Boga i Maryi. Tak jest niewątpliwie. Łącząc się z Bogiem i Maryją czujemy się szczególnie złączeni także z Tobą, naszym Biskupem i przewodnikiem naszym na drodze do nieba. Dziękujemy Ci za wielką troskę o nas, która zaznacza się szczególnie podczas Twoich wizytacji pasterskich. Dziękujemy Ci dziś szczególnie za to, że w Stolicy Apostolskiej uzyskałeś brewe w sprawie koronacji cudownego obrazu Matki Bożej Świętolipskiej. Dziś ten uroczysty dzień koronacji jest zwieńczeniem Twoich starań i trudów, jakie dla Matki Bożej Świętolipskiej podjąłeś. Niech Ona Ci za nie hojnie zapłaci. Niech wypełni Twe serce radością z powodu gorliwie wypełnionego obowiązku.

Niech mi wolno będzie skierować słowa powitania także do wszystkich Czcigodnych Arcybiskupów, Metropolitów i Biskupów Polski, którzy przybyli tak ochotnie do nas na daleką Warmię, by być z nami, modlić się z nami i pokrzepiać u nas swoją obecnością. Niech Matka Najświętsza obdarzy Was Najprzewielebniejsi księża Biskupi, Swoim matczynym uśmiechem, niech umieści Was w Swym sercu i u Syna Swego wyjedna Wam błogosławieństwo dla Waszych Diecezji i na wszystkie prace, które podejmujecie u siebie dla Bożej chwały. Dziękujemy Wam za przybycie nie tylko dziś. Zawsze jesteśmy z Wami złączeni w modlitwie i najgłębszym uczuciu przyjaźni.

POWITANIE KS. PRYMASA.

Najdostojniejszy Księże Kardynale Prymasie, nasz Ojcze! Przybyłeś do nas, aby dokonać koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Świętolipskiej. Witamy Cię serdecznie. Cieszymy się, że właśnie Tobie przypadł ten zaszczyt w udziale. Znamy bowiem Twe niezwykłe nabożeństwo do Matki Najświętszej. Koronowałaś Jej Obrazy już wiele razy w różnych dzielnicach Polski. W zeszłym roku ozdobiłeś koroną obraz Matki Najświętszej w Gietrzwałdzie.

Święta Lipka czekała na ten przywilej długo, bo aż sześćset lat. Całe pokolenia Polaków, Litwinów i ludności zamieszkującej te tereny czciły w tym miejscu Matkę Najświętszą i odbierały dowody Jej łaskawości przez cuda, które tu się działy.

Nasze pokolenie pragnie współzawodniczyć z dawnymi pokoleniami czcicieli Matki Bożej Świętolipskiej. Chcemy pozostać Jej wiernymi Dziećmi. Pragniemy pod Jej przewodnictwem prowadzić bój z tym wszystkim, co Jej się sprzeciwia, a najbardziej z naszymi wadami narodowymi.

Przedstaw, Najdostojniejszy Książe Prymasie, Marce Bożej nasze pragnienia ukochania Jej, naszą decyzję usilnego trwania w wierze świętej, weź od Niej Jej błogosławieństwo i przekaż nam, by ono nam pomogło do wytrwania w dobrem i do realizacji tych zadań, do jakich powołał nas Bóg.

ROTA ŚLUBOWANIA MŁODZIEŻY W DNIU KORONACJI CUDOWNEGO OBRAZU MATKI BOŻEJ.

Wielka Boga Człowieka Matko, Królowo Polski i Matko nasza! My młodzież polska stajemy dziś u tronu Twej łaski, w Sanktuarium Świętolipskim, w historycznej chwili koronacji Twego cudownego obrazu, niosąc Ci hołd naszej miłości i zupełnego oddania. Tak jak byłaś z ojcami naszymi, bądź również i z nami. Wzywana przez niech na polach bitew – nie zawiodłaś ich nadziei. Spieszyłaś im z pomocą. O przyjdź na pomoc także i nam, choć bój nasz inny, lecz nie mniej zacięty.

Chcemy, by Ojczyzna nasza była zawsze Chrystusowa, by najwyższym w niej prawem były Boże przykazania. Ślubujemy Ci Matko i Królowo nasza, że wiernie trwać będziemy przy wierze ojców, miłować będziemy Kościół święty, posłuszni będąc Jego wskazaniom.

Przyrzekamy walczyć z naszymi wadami i rozwijać w sobie cnoty, bez których nie sprostamy naszym zadaniom. Ślubujemy nieść skłóconemu nienawiścią światu miłość Chrystusową i pokój.

Spraw, o Matko, byśmy odznaczali się trzeźwością, czystością obyczajów, by podstawą naszych czynów była sprawiedliwość i miłość powszechna.

Matko i Królowo, wejrzyj łaskawym okiem na ślubowania nasze. Użycz zapału i sił do wprowadzenia ich w nasze młode życie. Przedstaw, o Najświętsza, Synowi Swojemu te nasze pragnienia i uczyń z Ojczyzny naszej kraj ludzi prawych, odważnych i pracowitych. Polski Królowo, Pani Świętolipska, prowadź nas Twoimi śladami do Syna Twego Jezusa Chrystusa, by On był dla nas Drogą, Prawdą i Życiem! Amen

PRZEMÓWIENIE OJCA PROWINCJAŁA.

Eminencjo, najdostojniejszy Księże Kardynale, Prymasie Polski, Ojcze naszych dusz! Jako Przełożony Prowincji Warszawskiej Jezuitów witam Cię najserdeczniej w imieniu polskich jezuitów w domu naszej wspólnej Matki Maryi. Prymasie Polski, w którym Opatrzność Boska dała nam żarliwego Apostoła kultu Maryjnego, w życiu swoim pielgrzymowałeś już do wielu miejsc wsławionych łaskami Maryi. Schodziłeś za Maryją całą naszą Polskę, w końcu Jej wola sprawiła, że przybyłeś tutaj do północnej Jej stolicy. Dzisiaj włożysz złote korony na głowę Matki Najświętszej Świętolipskiej i Jej Boskiego Syna.

Oto patrzą na Ciebie i na nas dobre oczy Tej, która trzykrotnie w niedalekiej przeszłości dopominała się u jednego z ojców tego rodzaju czci i wdzięczności. Przekazano mi tę tajemnicę z możliwością wykorzystania jej dla chwały Maryi bez wymieniania osoby – jak sądzę roztropnej i pobożnej. I dlatego w tę podniosłą uroczystość koronacji po raz pierwszy to zlecenie czy życzenie Maryi ogłaszam: „Czekam na Waszą koronę, uradujecie nią mojego Syna… Obsypię Was łaskami… Czemu nie przy-

chodzicie? Powiedz, niech przychodzą i proszą, co im potrzeba… Zadziwię ludzi swoją hojnością… Powiedz… losy diecezji i prowincji zależą od tego, jak do mnie będą się odnosić".

Witam Jego Eminencję Księdza Kardynała Metropolitę Krakowskiego, który w uroczystościach koronacyjnych bierze udział przez odprawienie Mszy św. Witam wszystkich Biskupów Polskich, szczególnie Gospodarza tej diecezji Jego Ekscelencję Księdza Biskupa Drzazgę, który nie szczędził trudów, ażeby ta uroczystość odbyła się należycie. Witam Przewielebnych Księży Prowincjałów z o. Generałem z Jasnej Góry na czele. Witam Kapitułę Warmińską i przedstawicieli wszystkich Kapituł. Witam przedstawicieli KUL i ATK. Witam kapłanów diecezjalnych i zakonnych, siostry zakonne i cały Lud Boży.

Świątynię, którą widzimy, zbudowali ojcowie naszego Zakonu należący do Prowincji Litewskiej Towarzystwa Jezusowego, a prowincja ta należała do Asystencji Polskiej, leżącej w granicach Polski przedrozbiorowej. Architektem był znany w Wilnie budowniczy Jerzy

Ertli. Ojcowie nasi osiedleni na stałe w Świętej Lipce w r. 1636 przez 22 lata z ogromnym wysiłkiem wznosili mury tej świątyni i krużganków ku czci Tej, którą nad życie umiłowali. Oni przyozdobili wnętrze tej świątyni we wspaniałe freski Mayera, ołtarze i ambonę. Obraz dziś koronowany został namalowany w r. 1640 przez belgijskiego malarza Bartłomieja Pensa.

Synowie św. Ignacego, po kasacie zakonu księża diecezjalni, urządzali stąd wyprawy misyjne do diaspory katolickiej na terytorium dawnych Prus Książęcych. Tutaj w Świętej Lipce jezuici założyli szkołę muzyczną, z której pod koniec XIX wieku wyszedł wspaniały talent, piewca religijny i narodowy Feliks Nowowiejski.

Ten przybytek Maryi promieniował prawdziwą kulturą duchową i religijną na całą Warmię i Mazury. W tym uroczystym dniu nie możemy pominąć faktu, że to sanktuarium, choć przez dłuższy czas swej historii leżało poza granicami Polski, to przecież z Polską było i jest jak najściślej związane. Król Zygmunt III i królowa Konstancja interweniowali w Królewcu w sprawie sprzedaży Świętej Lipki katolikom. Sekretarz polskiego króla Stefan Sadorski wykupił to miejsce. Tutaj do Świętej Lipki pielgrzymował przez wieki naród polski. Szedł lud od Chorzel, Myszyńca, Łomży, Warszawy, współzawodnicząc z tymi, którzy spieszyli od Olsztyna, Pieniężna, Lidzbarka czy Dobrego Miasta. Przychodził tu kilkakrotnie późniejszy król Jan Kazimierz. Ze znacznym orszakiem przybyła księżna Aleksandra Sobieska, przybył Stanisław Radziwiłł i wielu innych. Biskupi Polscy, władający na Warmii, byli najczęstszymi gośćmi u Maryi Świętolipskiej. Ich darom zawdzięcza swoją wspaniałość ta świątynia. W Świętej Lipce po wszystkie czasy, z wyjątkiem lat panowania Hitlera, nie ustała w kazaniach mowa polska.

Dziś Ziemia Warmińska i Mazurska złączona z Macierzą pragnie uczcić swą Królową koronując Jej cudowny obraz świętolipski. Jakby wczuwając się w życzenia Jezusa „Ukoronujcie Moją Matkę, a tym sprawicie mi wielką radość”. Prosimy Cię Prymasie Maryjny, włóż korony na głowy ukochanej Matki i najdroższego Jej Syna.

Ufamy i wierzymy, że to radosne przyjęcie Najświętszej Maryi Panny za naszą Panią i Matkę otworzy szeroko Jej ramiona w rozdawaniu nam łask Syna.

Królowanie Jej nad nami zaznaczy się błogosławieństwem rzetelnej pracy w atmosferze wzajemnej życzliwości, świadomością naszej jedności wobec Ojczyzny i Boga, wypowie się szacunkiem i posłuszeństwem wobec hierarchii Kościoła katolickiego, która z posłannictwa Chrystusa prowadzi nas drogą ewangeliczną ku zbawieniu. Ufamy i wierzymy, że ta uroczysta koronacja wyrazi się jeszcze ofiarniejszym wcieleniem w czyn Jasnogórskich Ślubowań, w których zamierzone odrodzenie moralne i religijne jest równocześnie wyznaczoną na przyszłość trasą Jego rozkwitu i rozwoju. Ufamy i wierzymy, że wypełni Maryja swoją obietnicę względem wszystkich tutaj obecnych i nieobecnych, wspomagających nas modlitwą i ofiarnym czynem: „Zadziwię ludzi swoją hojnością”. Amen.

AKT OBRANIA MATKI BOŻEJ ŚWIĘTOLIPSKIEJ ZA PATRONKĘ PROWINCJI WIELKOPOLSKO-MAZOWIECKIEJ I POŚWIĘCENIE SIĘ NA JEJ WŁASNOŚĆ.

Najświętsza Matko Boża Świętolipska, Królowo, Dziewico, Matko i Przewodniczko nasza na drogach życia. Wczoraj ozdobiliśmy Twą głowę diademem. Uczyniliśmy to z radością dając wyraz naszej miłości dla Ciebie i najwyższej czci, na jaką zdobyć się możemy. A dziś przychodzimy do Ciebie, aby Ci oddać naszą Prowincję Wielkopolsko-Mazowiecką i nas samych poświęcić na wyłączną Twą własność.

Oddajemy się Tobie wszyscy, Ojcowie i Bracia, Scholastycy i Nowicjusze, oddajemy Ci także Lud Boży, z którym współpracujemy ku większej chwale Boga.

O bądź z nami tak, jak przez wieki byłaś z Ojcami naszymi w pomyślnych i trudnych chwilach historii. Losy nasze, Maryjo Świętolipska podobne są do Twoich.

To święte miejsce kiedyś uległo zagładzie, lecz mocą Bożą i współdziałaniem ludzi wskrzeszone zostało do nowego życia. Podobnie zagładzie uległa nasza Ojczyzna i nasze Towarzystwo, lecz Bóg je wskrzesił z popiołów.

Ty, o Matko na tym miejscu prowadziłaś Bożą walkę o katolickie oblicze Warmii i Mazur, i my dziś zmagać się musimy w walce z niewiarą o Boży kształt człowieka. Nie opuszczaj nas w tej walce. Jesteśmy słabi. Niech nie bierze nad nami góry nieprzyjaciel. Umocnij naszą wolę, byśmy zawsze wybierali to, co Bogu się podoba.

Ty cała żyłaś Jezusem i dla Jezusa, o daj, byśmy na serio Nim żyli i dla Niego! Niech Go ukochamy więcej, niech miłość nasza ku Niemu rozkwita gorliwością w pracy nad własnym uświęceniem i nad zbawieniem dusz (...).

Niech niczego nie pragniemy, jak tylko głębszego poznania Syna Twego. Niech miłujemy Go tak, jak miłował Go święty nasz Ojciec Ignacy, jak miłowali Go św. Stanisław Kostka, św. Andrzej Bobola i tylu innych synów Towarzystwa.

Dozwól, byśmy znaleźli się w Nim, aby uczestniczyć w cierpieniach Jego i doznać mocy Jego Zmartwychwstania.

Matko, uproś nam siłę zachowania naszych ślubów. Wyzwól nas z pychy, z błędu szukania siebie w pracach podjętych dla Boga. Umartwienie i surowość życia, niech połączymy z miłością ludzi – naszych braci. Wprowadź nas na drogę odnowy w duchu Soboru Watykańskiego Drugiego i Kongregacji Generalnych.

Ufamy, o Matko, że łaskawie przyjmiesz ten akt oddania i sprawisz, że on rzeczywiście wpłynie na nasze życie, odmieni je i uświęci tak, by uwielbiony był Syn Twój, a Pan nasz Jezus Chrystus.

Maryjo Świętolipska, Pani, Matko i Opiekunko nasza i Prowincji naszej, prowadź nas drogami Bożymi! Amen.

Święta Lipka, dnia 12 sierpnia 1968 r.

INFORMACJE BIEŻĄCE

Msze święte w niedziele i święta:
w sanktuarium: 7.00, 9.00, 11.00, 14.00, 17.00
w kaplicach: Siemki - 9.15; Lembruk - 10.45; Pilec - 12.00

Nabożeństwa w Sanktuarium:
Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny: niedziele g. 8.40
Różaniec: niedziele i uroczystości g. 10.30
Nowenna do Matki Bożej Świętolipskiej:
środa: kwiecień g. 16.45, maj-wrzesień g. 17.45
Nabożeństwa majowe i czerwcowe: g. 17.30
Nabożeństwo Fatimskie: 13. dzień miesiąca od maja g. 18.00

Kancelaria parafialna:
piątek g. 9.30-17.30; sobota g. 9.30-15.00; tel.: 89/755 35 12

KWIECIEŃ

Msze w dni powszednie: 7.00, 17.00

Prezentacje organów świętolipskich:
(jeśli są obecne grupy turystyczno-pielgrzymkowe)
Niedziele: 10.00, 12.30, 13.30, 15.00
Dni powszednie: 10.00, 12.00, 14.00

MAJ – WRZESIEŃ

Msze w dni powszednie: 7.00, 9.50, 12.00, 18.00

Prezentacje organów świętolipskich:
(jeśli są obecne grupy turystyczno-pielgrzymkowe)
Niedziele i święta: 10.00, 12.30, 13.30, 15.00, 16.00
Dni powszednie: 9.30, 10.30, 11.30, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00
W soboty po południu prezentacje mogą być odwołane, jeżeli w bazylice ma miejsce ślub.

Święta Lipka 29; 11-440 Reszel
www.swlipka.pl; e-mail: sanktuarium@swlipka.pl
tel.: 512 730 375; 89/755 14 81; fax: 89/755 35 45
Nr konta: 45 1020 3639 0000 8102 0044 4281

Redakcja „U stóp Świętolipskiej Matki”

Redaktor naczelny: *Aleksander Jacyniak SJ*
Korekta: *Danuta Machnio*
Projekt i skład: *Mateusz Jacyniak*